

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
מקרא-key:	

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ורבי מאיר?												ז	ה.
הכרזה מישמעו ויראו נפקא.												!	ה.
משלשין בממון ואין משלשין במכות.													ה.
כיצד? העידוהו שהוא חייב לחבירו מאתים זוז ונמצאו זוממין - משלשין ביניהם, אבל אם העידוהו שהוא חייב מלקות ארבעים ונמצאו זוממין - כל אחד ואחד לוקה ארבעים.													ה.
מנא ה"מ?												א	ה.
נאמר (דברים כ"ה) רשע בחיבי מלקות ונאמר (במדבר ל"ה) רשע בחיבי מיתות ב"ד, מה להלן אין מיתה למחצה, אף כאן אין מלקות למחצה.	אביי:											!	ה.
בעיני (דברים י"ט) כאשר זמם לעשות לאחיו וליכא.	רבא:											!	ה.
אי הכי, ממון נמי												ז	ה.
ממון מצטרף, מלקות לא מצטרף.												!	ה.
אין העדים נעשים זוממין עד שזיזו את עצמן.													ה.
כיצד? אמרו: מעידין אנו באיש פלוני שהרג את הנפש, אמרו להם: היאך אתם מעידין? שהרי נהרג זה או ההורג זה היה עמנו אותו היום במקום פלוני - אין אלו זוממין אבל אמרו להם: היאך אתם מעידין? שהרי אתם הייתם עמנו אותו היום במקום פלוני - הרי אלו זוממין ונהרגין על פיהם.													ה.
באו אחרים והזימום, באו אחרים והזימום, אפ"ל מאה - כולם יהרגו	[ת"ק]												ה.
איסטטית היא זו, ואינו נהרג אלא כת הראשונה בלבד.	רבי יהודה:												ה.
מנא הני מילי?												א	ה.
דאמר קרא: (דברים י"ט) והנה עד שקר העד שקר ענה, עד שתשקר גופה של עדות.	רב אדא:											!	ה.
(דברים י"ט) לענות בו סרה, עד שתסרה גופה של עדות.	דבי ר' ישמעאל תנא:											!	ה.
באו שנים ואמרו: במזרח בירה הרג פלוני את הנפש, ובאו שנים ואמרו: והלא במערב בירה עמנו הייתם, חזינן, אי קדימין במערב בירה מיחזא חזו למזרח בירה - אין אלו זוממין, ואם לאו - הרי אלו פשיטא	רבא:												ה.
מהו דתימא: ליחוש לנהורא בריא, קמשמע לן.												ז	ה.
באו שנים ואמרו: בסורא בצפרא בחד בשבתא הרג פלוני את הנפש, ובאו שנים ואמרו: בפניא בחד בשבתא עמנו הייתם בנהרדעא, חזינן, אי מצפרא לפניא מצי אזיל מסורא לנהרדעא - לא הו זוממין, ואי לאו - הו זוממין.	ואמר רבא:												ה.
מהו דתימא: ליחוש לגמלא פרחא, קמ"ל.												ז	ה.
באו שנים ואמרו: בחד בשבתא הרג פלוני את הנפש, ובאו שנים ואמרו: עמנו הייתם בחד בשבתא, אלא בתרי בשבתא הרג פלוני את הנפש, ולא עוד, אלא אפ"ל אמרו: ערב שבת הרג פלוני את הנפש נהרגין, דבעידנא דקא מסהדי - גברא לאו בר קטלא הוא.	ואמר רבא:												ה.
מאי קמ"ל?												ז	ה.
לפיכך נמצאת אחת מהן זוממת - הוא והן נהרגין והשניה פטורה	תנינא:											ז	ה.
סיפא מה שאין כן בגמר דין איצטריכא ליה												!	ה.
באו שנים ואמרו: בחד בשבתא נגמר דינו של פלוני, ובאו שנים ואמרו: בחד בשבתא עמנו הייתם, אלא בערב שבת נגמר דינו של פלוני, ולא עוד, אלא אפ"ל אמרו: בתרי בשבתא נגמר דינו של פלוני - אין אלו נהרגין, דבעידנא דקא מסהדי - גברא בר קטלא הוא.												!	ה.
וכן לענין תשלומי קנס													ה.

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- ! proof- ראייה- ■ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story מקרא- key:

מכות- כיצד העדים		Talmud Navigator											
מלמרא	מאן דאמר	כ	ט	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א	ה	ה
באו שנים ואמרו: בחד בשבתא גנב וטבח ומכר, ובאו שנים ואמרו: בחד בשבתא עמנו הייתם, אלא בתרי בשבתא גנב וטבח ומכר - משלמין, ולא עוד, אלא אפילו אמרו: בערב שבת גנב וטבח ומכר - משלמין, דבעידנא דקא מסהדי - גברא לאו בר תשלומין הוא												■	ה
באו שנים ואמרו: בחד בשבתא גנב וטבח ומכר ונגמר דינו, ובאו שנים ואמרו: בחד בשבתא עמנו הייתם, אלא ערב שבת גנב וטבח ומכר ונגמר דינו, ולא עוד, אלא אפי' אמרו: בחד בשבתא גנב וטבח ומכר ובתרי בשבתא נגמר דינו - אין משלמין, דבעידנא דקא מסהדי - גברא בר תשלומין הוא.												■	ה
איסטטית היא זו כל.	רבי יהודה:											■	ה
אי איסטטית היא זו, אפי' כת ראשונה נמי לא												⚡	ה:
שקדמו והרגו.	ר' אבהו:											!	ה:
מאי דהוה הוק												⚡	ה:
הכי קאמר: אם אינה אלא כת אחת - נהרגת, אי איכא טפי - אין נהרגין.	אלא אמר רבא											!	ה:
הא בלבד קאמר												⚡	ה:
קשיא.												■	ה:
ההיא איתתא דאתא סהדי ואישתקור, איתיה סהדי ואישתקור, אולה איתיה סהדי אחריני דלא אישתקור, אמר ריש לקיש: הוחזקה זו.	[ריש לקיש]											◆	ה:
אם היא הוחזקה, כל ישראל מי הוחזקו?	א"ל ר' אלעזר:											◆	ה:
זימנין הוו יתבי קמיה דרבי יוחנן, אתא כי האי מעשה לקמייהו												○	ה:
הוחזקה זו.	ריש לקיש:											◆	ה:
אם הוחזקה זו, כל ישראל מי הוחזקו?	א"ל רבי יוחנן:											◆	ה:
הדר חזיה לרבי אלעזר בישות, אמר ליה: שמעת מיילי מבר נפחא ולא אמרת לי משמיה.												○	ה:
לימא, ריש לקיש דאמר כרבי יהודה, ורבי יוחנן דאמר כרבנן												⚡	ה:
אנא דאמרי לך אפי' לרבנן, עד כאן לא קא אמרי רבנן התם - דליכא דקא מהדר, אבל הכא איכא הא דקא מהדר.	אמר לך ריש לקיש:											!	ה:
אנא דאמרי אפי' לרבי יהודה, עד כאן לא קאמר רבי יהודה התם - דאמרינן: אטו כולי עלמא גבי הני הוו קיימי? אבל הכא - הני ידעי בשהודתא והני לא ידעי בשהודתא.	ורבי יוחנן אמר לך:											!	ה:
אין העדים זוממין נהרגין עד שיגמר הדין, שהרי הצדוקין אומרים: עד שיהרג, שנאמר: (שמות כ"א) נפש תחת נפש.												■	ה:
והלא כבר נאמר (דברים י"ט) ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו, והרי אחיו קיים ואם כן, למה נאמר נפש תחת נפש? יכול משעה שקבלו עדותן יהרגו? תלמוד לומר: נפש תחת נפש. הא אינן נהרגין עד שיגמר הדין.	אמרו להם חכמים:											■	ה:
לא הרגו - נהרגין, הרגו - אין נהרגין.	תנא, בריבי:											■	ה:
בני, לאו קל וחומר הוא?	אמר אביו:											⚡	ה:
לימדתנו רבינו, שאין עונשין מן הדין	אמר לו: [ברבי]											!	ה:
(ויקרא כ') איש אשר יקח [את] אחותו בת אביו או בת אמו - אין לי אלא בת אביו שלא בת אמו ובת אמו שלא בת אביו, בת אמו ובת אביו מנין? ת"ל: ערות אחותו גילה, עד שלא יאמר יש לי בדין: אם עונש על בת אביו שלא בת אמו ובת אמו שלא בת אביו, בת אביו ובת אמו לא כל שכן הא למדת, שאין עונשין מן הדין.	דתניא:											■	ה:
עונש שמענו, אזהרה מנין?												⌘	ה:
תלמוד לומר: (ויקרא י"ח) ערות אחותך בת אביך או בת אמי - אין לי אלא בת אביו שלא בת אמו ובת אמו שלא בת אביו, בת אביו ובת אמו מנין? תלמוד לומר: (ויקרא י"ח) ערות בת אשת אביך מולדת אביך אחותך היא. עד שלא יאמר יש לי מן הדין: מה אם הוזהר על בת אמו שלא בת אביו ובת אביו שלא בת אמו, בת אביו ובת אמו לא כל שכן הא למדת, שאין מזדירין מן הדין.												!	ה:

disputants-חולקים- ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-
מקרא-key:	

מכות-כיצד העדים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
חייבי מלקיות מנין?												^	◇	ה:	
תלמוד לומר רשע רשע.												!	◇	ה:	
חייבי גליות מנין?													^	◇	ה:
אתיא רוצח רוצח.													!	◇	ה:
אראה בנחמה, אם לא הרגתי עד זומם, להוציא מלבן של צדוקים שהיו אומרים: אין העדים זוממין נהרגין עד שיהרג הנדון.	תניא, אמר רבי יהודה בן טבאי:												■	◇	ה:
אראה בנחמה, אם לא שפכת דם נקי, שהרי אמרו חכמים: אין העדים זוממין נהרגין עד שיוזמו שניהם, ואין לוקין עד שיוזמו שניהם.	אמר לו שמעון בן שטח:												■	◇	ה:
מיד קבל עליו ר' יהודה בן טבאי, שאינו מורה הוראה אלא לפני שמעון בן שטח.													○	◇	ה:
וכל ימיו של ר' יהודה בן טבאי היה משתטח על קברו של אותו העד, והיה קולו נשמע, וכסבורין העם לומר: קולו של הרוג, אמר: קולי שלי הוא, תדעו, למחר הוא מת אין קולו נשמע.													○	◇	ה:
דלמא בדינא קם בהדיה, אי נמי פויסי פייסייה	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:												‡		ה:
על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת - אם מתקיימת העדות בשנים, למה פרט הכתוב בשלשה? אלא להקיש שנים לשלשה מה שלשה מזימין את השנים, אף השנים יוזמו את הג' ומנין אפי' מאה? ת"ל: עדים.	[ת"ק]													■	ה:
מה שנים אינן נהרגין עד שיהיו שניהם זוממין, אף שלשה אינן נהרגין עד שיהיו שלשתן זוממין ומנין אפי' מאה? ת"ל: עדים.	ר' שמעון:												◆	■	ה:
לא בא השלישי להקל אלא להחמיר עליו ולעשות דינו כיוצא באלו ואם כן ענש הכתוב לנטפל לעוברי עבירה כעוברי עבירה, על אחת כמה וכמה ישלם שכר לנטפל לעושי מצוה כעושי מצוה.	רבי עקיבא:												◆	■	ה:
ומה שנים, נמצא אחד מהן קרוב או פסול - עדותן בטלה, אף שלשה, נמצא אחד מהן קרוב או פסול - עדותן בטלה מנין אפי' מאה? ת"ל: עדים.	[ת"ק]													■	ה: